

Асенъ Разцветниковъ

Гроздоберъ

Виждъ : огръва ни зората,
глъчъ се носи низъ лозята —

тука буенъ пламъ проблесне,
тамъ се емнатъ крѣшни пѣсни.

Тукъ момцитъ и момитъ
се навеждатъ надъ лозитъ,

тамъ засмѣнитъ дечица
носятъ кошнички въ ржчица,

а пригърбенитъ баби
пазятъ пълнитъ кораби.

Съ колко радостъ ний береме—
ой ти чудно топло време,

ой ти наша крѣшна пѣсень,
сладко грозде, ясна есень!